

νεαρτησίας τών ιδεών του, δέν μπόρεσε νά μείνη καρό. Τό 1852, όταν πραξικοπηματικά κηρύχθηκε πρόεδρος τής Γαλλικής Δημοκρατίας, ο Ναπολέων, (ο όποιος κατόπιν έγινε αυτοκράτωρ), τό ύπουργείο τής Παιδείας έστειλε στους καθηγητάς τών Γυμνασίων, γιά νά τήν υπογράψουν, μιά δήλωση άφοσίωσης και εύγνωμοσύνης πρós τό νέο καθεστώς. Ο Ταιν άνήθηκε κατηγορηματικά νά υπογράψη τήν ταπεινωτική αυτή δήλωση. Μετά 10 μέρες κιόλας τού έκοινοποιείτο μετάθεσι σέ άλλο Γυμνάσιο, στό Πουατιέ. Άλλά και κει δέν έμεινε καιρό. Ένας μαθητής του, πού άνήκε σέ άριστοκρατική οικογένεια, τόν κατηγορήσε στους γονείς του ως έπαναστάτη και ειπε ότι μιλώντας γιά τόν Δαντών, τόν ειχεν εκθειάσει. Οί γονείς ανέφεραν τό γεγονός στό ύπουργείο και τό ύπουργείο, πού ζητούσε άφορμή γιά νά τόν άπομακρύνη από τήν υπηρεσία, τού κοινοποίησε, με τήν έλπίδα πώς θά παρητητό, νέα μετάθεσι στη Μπεζανσόν. Τη φορά αυτή τό ποτήρι ξεχειλίλιε. Ο Ταιν ζήτησε μιά μεγάλη άδεια πού τού παραχωρήθηκε προθύμως. Ήταν ένας εύχοιμος τρόπος γιά νά παραιτηθί...

Άπαλλαγμένος από τά καθηγητικά του καθήκοντα και ύποχρεωμένος νά έργασθί γιά νά ζήση, άρχισε ο Ταιν νά γράφη τά βιβλία και τίς μελέτες του, πού πολύ γρήγορα και σέ νεαρώτατη ηλικία, τόν έκαναν έναν άπ' τούς πιο φημισμένους συγγραφείς τής Γαλλίας. Τό 1855, ή Γαλλική Άκαδημία έβράβευσε ένα έργο του γιά τόν Ρωμαίο ιστορικό Τίτο Λίβιο. Ή βράβευσι συνοδευόταν άπ' τήν πιο έγκωμιαστική κρίσι.

Ή περίοδος τής μεγάλης γονιμότητος τού Ταιν άρχιζε. Τά μεγαλειότερα περιοδικά κ' ή σπουδαιότερες έφημερίδες τού ζητούσαν συνεργασία. Τό ώραίο του ύφος έγοήτευε όλους τούς αναγνώστας του και ή πολυμάθεια του κατέπλησε και τούς πιο σοφούς. Είκοσι πέντε μόλις χρόνων είχε κιόλας συλλάβει τίς κυριώτερες φιλοσοφικές και τεχνολογικές του ιδέες και δέν ήταν ούτε τριάντα χρόνων, όταν τόπωσε τόν πρώτο τόμο τής μνημειώδους, τετράτομης του «Ιστορίας τής Άγγλικής Φιλολογίας». Γιά νά πλουτίζη και νά ένιαχύη τίς θεωρίες του, πού τίς στήριζε στις φυσικές έπιστήμες, παρακολούθησε στό Πανεπιστήμιο και στις κλινικές μαθήματα ιατρικής, άνατομίας, φυσιολογίας. Τό κύρος του δέν τολμούσε κανείς νά τό άμφισβήτηση. Τό 1864 υπέβαλε ένα έργο του στην Άκαδημία γιά κάποιο βραβείο. Στο έργο αυτό, ανέπτυσε ο Ταιν τολμηρότατες γιά τήν εποχή έκείνη θεωρίες. Οί ακαδημαϊκοί χωρίστηκαν σέ δύο μερίδες. Ή μιά μερίδα, με τόν Σαιντ-Μπέθ, τόν διάσημο κριτικό, έπί κεφαλής, υπερασπιζόταν φανατικά τόν Ταιν, και ή άλλη τόν πολεμούσε λυσσαλέα. Τέλος, μετά τρείς θυελλώδεις συνεδριάσεις, ή Άκαδημία εξέδωκε τήν έξής άπόφασι, μοναδική στα χρονικά τής: «Δεδομένου ότι τό βραβείο δέν είναι δυνατόν ν' άπονεμηθί στον κ. Ταιν, δέν μπορεί ν' άπονεμηθί σέ κανέναν άλλον...»

Ή άπόφασι αυτή ήταν τιμητικώτερη από κάθε βραβείο. Τό όνομα τού Ταιν καθιερωνόταν όριστικά, ή δόξα του θεμελιωνόταν άκλόνητη. Και έμεινε έτσι άκλόνητη, ως τό 1892, τό έτος όπου πέθανε, και μένει ως σήμερα ακόμα...

Ο Ταιν θεωρείται ένας από τούς δυο-τρείς μεγαλειότερους ιστορικούς τής Γαλλίας, έφάμιλλος τού Ρενάν και τού Μισλέ...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

- Ο έρασιτέχνης παίρνει τό σκοτεινό γιά θαθύ, τό άγριο γιά ίσχυρό, τό άόριστο γιά άπέραντο, τό παράλογο γιά ύπερούσιο. Σ Ι λ λ ε ρ
- Τά κοράκια πετούν κατά σμήνη, ο άετός πετάει μόνος. Σ τόν ταπεινόν χρειάζεται: τό πλήθος, στον άνώτερο άνθρωπο ή μόνωσι. Ρ ο υ κ ε ρ
- Ή άγάπη πού δέν άπορρεί από θαθεία έκτίμησι, γρήγορα σβύνει. Β ύ ρ ω ν
- Ή άληθινή ευγένεια είναι σαν τό καθαρό χρυσάφι, πού δέν σκουριάζει ποτέ. Ο υ γ κ ω

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

- Ή θαυότερη τρύπα μέσα στη γή είναι ένα άνθρακωρυχείο στό Ταμεράκ τών Ήνωμένων Πολιτειών.
- Έχει βάθος 1650 μέτρα.
- Τά χρυσορυχεία τού Τράνσβααλ έχουν βάθος 1200-1500 μέτρα.
- Ένας Άγγλος ιεροκήρυξ πρό ήμερών, άν κ' έτοιμοθάνατος, σηκώθηκε από τό κρεβάτι του κ' έπήγε στην εκκλησία γιά ν' άποκαιρητήση τούς πιστούς.
- «Φεύγω γιά τό μακρινό ταξίδι, τούς ειπε από τόν άμβωνα. Σήμερα-άβριο. πεθαίνω, έχετε γεια.»
- Κι' όταν έγύρισε στό σπίτι του έπέθανε πράγματι έντός τής ήμέρας.
- Μεταξύ τών δάρων πού ανταλλάσσουν οί κάτοικοι τού Άννάμ, είναι και...φέρετρα!...
- Γιατί όχι; Μήπως δέν χρειάζονται κι' αυτά;
- Ο έφημέριος τού ναού τού Άγιου Μάρκου στη Νέα Ύορκη εισηγήσε τό χορό στην εκκλησία του.
- Ο γορός, ειπε δικαιολογούμενος, θά προσθέση στη λειτουργία κανάοργιο θέλγητρο και θά προσελκύση τούς πιστούς. Τό λέγει άλλωστε και ο φαλμός «Αίνεσάτω τόν Κύριον έν χοροίς και όργανοις».
- Και, έφαρμόζων τάς αρχάς του, σέ μιά έορτή έβαλε στη λειτουργία ένα μπαλέτο από άσπροφορεμένα κορίτσια κ' ένόρευαν.
- Ένας Ίταλός «καθηγητής» έκαμε μελέτες γιά τό γέλιο τού ανθρώπου κ' έβγαλε τά έξής συμπεράσματα:
- «Τό γέλιο-γράφει σχετικώς-πιο καλά κι' άπ'τό γράψιμο, δείχνει τόν χαρακτήρα τού ανθρώπου. Έβλα νά σου πώ τί είδους άνθρωπος είσαι...»
- Και συνεχίζοντας, προσθέτει: «Τό καλύτερο γέλιο έν' έκείνο πού λές πώς αναβρύζει από τήν καρδιά: «Χά! χά! χά!» «Αι! ακούτε τέτοιο γέλιο, μη φοβάστε: Ο άνθρωπος πού γελάει έτσι, είναι εύθής, τίμιος, ειλικρινής, Άπειναντίας δυσπιστείτε σ' εκείνους που όταν γελούν κάνουν: «Χέ! χέ! χέ!» Είναι δύστροποι και γρουσουζήδες. Χειρότεροι ακόμα είναι όσοι όταν γελούν κάνουν: «Χί! χί! χί!» Αυτό είναι άστατοι, δόλιοι, άχαρακτήριστοι. Όσοι όταν γελούν κάνουν: «Χό! χό! χό!» είναι γενναίοι και άνυπόκριτοι. Μην τούς φοβάστε. Άλλά νά φοβάστε τούς άνθρώπους πού όταν γελούν κάνουν: «Χού! χού! χού!» Όσοι γελούν έτσι είναι οί χειρότεροι τών ανθρώπων». Τό νού σας λοιπόν!
- Δυό Άμερικανοί σύζυγοι, ο κ. και ή κ. Μπόουμαν, ύποχρεώθηκαν άριστάως διά συμβολαίου νά μην αλλάξουν λέξι επί έννά χρόνια.
- Ετήρησαν πράγματι κ' οί δυό τούς όρους τού συμβολαίου, γιατί επί έννά χρόνια δέν ειπε λέξι ο ένας στον άλλο. «Ο,τι συνενόησι είχαν νά κάμουν μέσα στό σπίτι, τήν έκαναν με γεννίματα. Έπεινον δε τόσο ευχαριστημένοι και τελευταίως άνανέωσαν τό συμβολαίο τους γιά άλλα έννα χρόνια.
- Από περιέργια πού έγιναν πρós καταμέτρηση τής ταχύτητος τών διαφόρων πτηνών, έβγήκε τό έξής αποτέλεσμα:
- Τό έρτάκι πετάει με ταχύτητα 17 μέτρων τό δευτερόλεπτο, ήτοι 6: χιλιομέτρων τήν ώρα, ή ταξειδιωτική περιστερά με ταχύτητα 100 χιλιομέτρων τήν ώρα, ο άετός με 112 χιλ., ή χελιδόν με 241 χιλιομέτρων και τό πετροχελίδονο με ταχύτητα 316 χιλιομέτρων τήν ώρα.
- Ο διαπρεπής καθηγητής τής ιατρικής στό Λονδίνο Όλντσφιλδ, ύπεριμαχος τής φυτοφαγίας, κατεδικάσε τό κρέας γενικά, άλλ' ιδίως τό κρέας τού προβάτου.
- «Γιά νά πεισθήτε, ειπε, πώς τό προβατίσιο και άρνίσιο κρέας ειπε τροφή άπαισία, κυττάχτε τούς θουλευτάς μας, πού τούς άρέσουν ή κυπολέττες, τί κοιμισμένο ύφος έχουν!»...

ΕΡΓΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΩΓΡΑΦΩΝ

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

(Πινάκ τού Ραφαήλ)

άνθρώπους πού όταν γελούν κάνουν: «Χού! χού! χού!» Όσοι γελούν έτσι είναι οί χειρότεροι τών ανθρώπων». Τό νού σας λοιπόν!

Δυό Άμερικανοί σύζυγοι, ο κ. και ή κ. Μπόουμαν, ύποχρεώθηκαν άριστάως διά συμβολαίου νά μην αλλάξουν λέξι επί έννά χρόνια.

Ετήρησαν πράγματι κ' οί δυό τούς όρους τού συμβολαίου, γιατί επί έννά χρόνια δέν ειπε λέξι ο ένας στον άλλο. «Ο,τι συνενόησι είχαν νά κάμουν μέσα στό σπίτι, τήν έκαναν με γεννίματα. Έπεινον δε τόσο ευχαριστημένοι και τελευταίως άνανέωσαν τό συμβολαίο τους γιά άλλα έννα χρόνια.

Από περιέργια πού έγιναν πρós καταμέτρηση τής ταχύτητος τών διαφόρων πτηνών, έβγήκε τό έξής αποτέλεσμα:

Τό έρτάκι πετάει με ταχύτητα 17 μέτρων τό δευτερόλεπτο, ήτοι 6: χιλιομέτρων τήν ώρα, ή ταξειδιωτική περιστερά με ταχύτητα 100 χιλιομέτρων τήν ώρα, ο άετός με 112 χιλ., ή χελιδόν με 241 χιλιομέτρων και τό πετροχελίδονο με ταχύτητα 316 χιλιομέτρων τήν ώρα.

Ο διαπρεπής καθηγητής τής ιατρικής στό Λονδίνο Όλντσφιλδ, ύπεριμαχος τής φυτοφαγίας, κατεδικάσε τό κρέας γενικά, άλλ' ιδίως τό κρέας τού προβάτου.

«Γιά νά πεισθήτε, ειπε, πώς τό προβατίσιο και άρνίσιο κρέας ειπε τροφή άπαισία, κυττάχτε τούς θουλευτάς μας, πού τούς άρέσουν ή κυπολέττες, τί κοιμισμένο ύφος έχουν!»...